

den konservative ordfører er klar over, hvordan reglerne er med hensyn til celletalsproblematikken – hvor længe en landmand f.eks. må levere mælk med et celletal på over 400.000, inden han skal have bragt det ned, og inden det bliver helt umuligt for mælkeproducenten at levere mælk.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så kommer hr. Erling Christensen også lige med, og så får fru Lene Espersen lov til at svare.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Det er jo interessant, som hr. Jørn Jespersen kan pille ved enigheden mellem Socialdemokratiet og De Konservative. Men man kunne jo også påpege, at Venstre får det ene punkt, SF får det andet punkt, og Kristeligt Folkeparti får det tredje punkt i det forslag til vedtagelse, som foreligger fra anden side.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Lene Espersen, om ikke hun kan bekræfte, at det grundlag, vi står på, er det, der står i fødevarereloven. Så kunne fru Lene Espersen måske også bekræfte, om det ikke over for hende også virker, som om den offentliggørelse, der er sket af restaurationer i København, er sket sådan lidt i flæng og ikke på grundlag af det, der står i fødevarereloven.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil altså henstille til ordførerne, at man venter med at komme med sine spørgsmål, til den, man skal spørge, er fremme. Nu er det anden gang i de bare 5-10 minutter, jeg har været her, der er blevet stillet spørgsmål på den indirekte måde, så jeg vil bede hr. Erling Christensen om at vente. Der kommer rigeligt med ordførere, man kan stille spørgsmål til.

Fru Lene Espersen må svare på de tre spørgsmål, der var rettet til hende.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg skal prøve at se, om jeg kan nå at svare på det hele.

Først til hr. Jørn Jespersen med hensyn til at overlade det til forbrugerne: Vi har diskuteret det her utallige gange fra Folketingets talerstol, og problemet i sagen om Levnedsmiddelkontrollen i København var jo, at man, om jeg så må sige, ligesom opgav at gøre brug af de almindelige kontrolmekanismer og sagde: Nu køber vi frem med offentliggørelse, for det nytter

ikke noget at lukke restauranterne; det er bedre at hænge dem ud i B.T. Sådan en argumentation bryder jeg mig altså ikke om, for jeg mener, det først og fremmest er Levnedsmiddelkontrollens arbejde at sikre sig, at tingene bliver bragt i orden.

Problemet er også, at informationen sikkert bruges af masser af mennesker, men at forbrugerne ikke altid – det tror jeg desværre – er klar over: for det første hvornår kontrolbesøget fandt sted, for det andet om tingene er bragt på plads, og for det tredje hvilke virksomheder eller restauranter det egentlig er, der skal kontrolleres næste gang. Med andre ord: Jeg mener sådan set, at de kontrolresultater, som er kommet fra restauranterne, mange gange ikke har været særlig retvisende og har være forældede oplysninger.

Notget af pointen er, at der ikke er særlig megen forbrugerinformation i forældede oplysninger. Der er kun den gnist af information, som jeg nærmere vil kalde en straf, at man siger: Virksomheden her har ikke haft styr på tingene, og dermed udgør den en trussel. Jeg anerkender, at det har en præventiv effekt, men man skal ikke kalde det forbrugerinformation, for det fortæller ikke noget om restaurantens reelle status her og nu.

Angående offentliggørelsesstrategien osv. vil jeg blot sige til hr. Ole M. Nielsen, at vi har jo vedtaget en ny fødevarerlov, som ikke er trådt i kraft endnu, men træder i kraft den 1. januar 2000. I den lov står der meget klart, i hvilke tilfælde man må bruge offentliggørelse af kontrolresultater. Jeg synes, man er gået for vidt i Københavns Kommune – det kan jeg bekræfte over for hr. Erling Christensen. Der tales i loven om gentagne påbud, og vi ved begge godt, hvad der menes med ordet »gentagne«: hvis man flere gange ikke har efterlevet reglerne, eller hvis man får en politianmeldelse, bliver man hængt ud, men man bliver ikke hængt ud, fordi man én gang får et påbud om at rette tingene. Det bliver man i dag i København, men det bliver man ikke, når den nye lov træder i kraft, og det er jo derfor, venstrefløjen har kritiseret den nye lovgivning så kraftigt. Men det står ganske klart i loven, hvordan reglerne er.

Til sidst til hr. Jens Kirk: Hvis hr. Jens Kirk havde lyttet efter det, jeg sagde om mælkeproducenterne, sagde jeg for det første, at jeg ikke mener, landmændene skal slippe – ud fra den argumentation, at de er primære producenter, og fordi offentliggørelse skal bruges som et